

NÉMETH Gábor Dávid

Képmutatás

Képeket festettem a falra vízzel,
bármit rajzolhattam,
hiszen pár másodperc múlva
megszáradt és nyomtalanul eltűnt.
Gyorsnak kellett lennem,
hogy kész legyen az egész,
mielőtt az első vonalak elhalványodnak.
Úgy gondoltam, hogy ha elég sokat festek,
akkor egyszer az egyik kép nem fog eltűnni,
ott marad majd, mintha igazi
festékkel festettem volna: utalás a megértésre.
Próbálok saját, elszigetelt extázisomat
közös öntranszcendenciába olvasztani
egy kiterjedéstelen hasonmásommal.

A kép nem jelent. Ez a reflexív, magát falnak
tudó fal megteremti a maga ellenfogalmát,
a valóságát. Túlbiztosítom a távolságot,
kiszámítottságot rajzolok és csattanókényszert.

A nyílt titok esztétikája

A bűvár nem akart elmesélni semmit. Belefotózott egy másik közegbe, ahol nincsenek rejtett összefüggések. A bűvart a történet hitelesíti. A kattintást nem véti el, csak ahogy egy dobos elbizonytalanodik: mozdulata a tapasztalatnak való ellenállás.

A vízben nincs saját illata. Illetve egyszerre túl sok is van: a lelepleződés aszimmetrikus viszonya. Pipával a szájában ázik ráncosra benne az iróniakultusz.